

"Pamatskola" – nebūt ne vājāks vārds par "vidusskolu"

DIENAS
TĒMA

Kamēr Izglītības ministrija ar pašvaldībām turpina diskusijas par nepieciešamo skolu reformu, pārceļ termiņus, kad paredzēts mainīt finansējuma modeli, tepat Liepājā un Dienvidkurzemē reālas sarunas par pārmaiņām notiek divās skolās. Mēs devāmies uz abām skolām, runājām ar skolēniem, vecākiem, pedagogiem un citiem iesaistītajiem, lai saprastu, kāda ir reakcija par paredzamo reorganizāciju.

Ja būtu piemērots piedāvājums, paliktu

● AGRITA MANIŅA

Dienvidkurzemes novada domes Izglītības un sporta komitejas februāra sēdē skatīja jautājumu par Priekules vidusskolas reorganizāciju, to pārveidojot par pamatskolu. Taču nepieņēma lēmumprojektu, ko virzīt uz domes sēdi. Priekules vidusskolas Skolas padome vērsās pie domes un pašvaldības Izglītības pārvaldes ar atklātu vēstuli, aicinot uz dialogu. Deputāti aizbrauca uz skolu uzklaut padomi un atbildēt uz jautājumiem. Citu jaunumu saistībā ar skolas statusa maiņu šobrīd nav.

Grib trenēties un iegūt profesiju

"Domāju, daudziem ir svarīgi, lai Priekulē vidusskola būtu. Ja tā paliktu šeit, tuvāk mājām, būtu finansiāli izdevīgāk tajā mācīties, nekā braukt mācīties un dzīvot citur. Profesionālajās skolās un tehnikumos ir kopmītnes, ir, kur dzīvot, bet, ja jāpāriet uz citu vidusskolu, tad jāmeklē, kur dzīvot, un jāmaksā par īri. Ne visi varētu izbraukāt. Ir ģimenes, kurās vecāki to nevar atļauties," tādas ir Priekules vidusskolas 9. klases skolēna domas.

Vēl min, ka mazpilsētas vide drošāka nekā lielās pilsētās, tāpēc vecākiem mierīgāks prāts, ja bērns mācās tuvāk mājām.

"Manā gadījumā stāsts ir mazliet citādāks. Es mācīšos citā vidusskolā tādēļ, ka izvēlējos sporta novirzienu. Jau piecus gadus braukāju uz treniņiem Liepājā un to dēļ vairs nevarētu izbraukāt no Priekules. Jo vairāk gadu, jo nopietnāki ir treniņi, un tos izlaist nedrīkst. Tāpēc meklēju iespējas mācīties Liepājā, droši vien vidusskolā. Vismaz pagaidām tā izskatās."

"9. klasē bijām 23 skolēni. Cik es zinu, puse klasesbiedru aizgājuši uz tehnikumiem un koledžām, otra puse mācās 10. klasē vidusskolā," stāsta Artis Krols. Viņš ir pagājušā gada 9.

klases absolvents, tagad – Rīgas Celtniecības koledžas audzēknis.

Uz jautājumu, kāpēc nepalika vidusskolā, pūsis atbild: jau sen bija apspriests ar vecākiem, ka mācīsies skolā, kurā kopā ar vidējo izglītību apgūst arī profesiju.

Viņš atklāj, ka koledžā vidusskolas kurss viņam grūtības nesagādā, jo Priekules skolā iedots stabils zināšanu pamats. "Tā gluži neteikšu, ka kādi specifiski mācību priekšmeti būtu bijuši spēcīgāki par citiem. Ieguvums tāds, ka skolā ir ļoti atsaucīgi, pretimnākoši un izprotoši skolotāji, tāpēc visos mācību priekšmetos sekmes bija labas."

Erita Bladžinauska iestājusies Liepājas Valsts tehnikumā, kur mācās agrārā sektora komercdarbinieka programmā. Tā ir saistīta ar lauksaimniecību un uzņēmējdarbību, viņa paskaidro. Stāsta, ka tehnikumā iestājās vēl daži klasesbiedri, tikai mācās citās programmās.

"Es nepaliku Priekules vidusskolā, jo izdomāju, ka tur tikai patērēšu laiku, jo pēc trim gadiem vēl nevarēšu strādāt. Iestājos tehnikumā, lai četros gados gan iegūtu vidējo izglītību, gan apgūtu profesiju. Pēc beigšanas centīšos sameklēt darbu un sākt kaut kur strādāt," tādi Eritas apsvērumi par labu profesionālās izglītības iestādei.

Jauniete gan tagad katru dienu brauc uz Liepāju no Priekules un atpakaļ. Autobusā iekāpj septiņos no rīta, mājās tiek apmēram sešos vakarā. "Protams, meklēju variantus palikt Liepājā, bet isti negribas dzīvot kopmītnēs, jo esmu cilvēks, kam vajag savu vietniņu. Negribu mitināties ar kādu kopā, man patīk vienai pašai," Erita atklāj.

Par Priekules skolu viņai labas atmiņas, kaut nomācījās tur tikai gadu – 9. klasē. "Man tiešām tur patika, es jutos labi. Bija jauki, atsaucīgi skolotāji, kuriem varēja jautāt, viņi vienmēr palīdzēja. Arī klases kolektīvs man patika – kopā gājām, cits citam palīdzējām mācībās."

ĢIRTA GERTSONA FOTO

Dienvidkurzemes novada pašvaldības Izglītības pārvalde informē, ka **Priekules vidusskolā šobrīd mācās 244 skolēni**. 9. klasē – 29, 10. klasē – 7, 11. klasē – 13, 12. klasē – 3.

UZZIŅAI

PRIEKULES VIDUSSKOLA

- 1951./1952. m. g. dibināta vidusskola Ganību ielā 3; Priekules septiņgadīgā skola pārveidota par augošo vidusskolu, atverot 8. klasi.
- 1957. gadā Priekules vidusskolai nodota Korfu muižas kungu māja. Pavasarī mācības sākās tagadējā Aizputes ielā 1.
- 1955. gada 1. septembrī Priekules vidusskolu atvēra jaunuzceltā ēkā Skolas ielā (tagadējā Priekules Mūzikas un mākslas skola).
- Pēc reorganizācijas 1957. gada 1. septembrī darbu sāka Priekules 1. vidusskola ar latviešu mācību valodu. Priekules 2. vidusskola ar krievu mācību valodu palika jaunajā ēkā.
- Abas skolas darbojās līdz 1996. gada 1. augustam.

AVOTS: DIENVIDKURZEME.TRAVEL

Ietekmē situācija pilsētā

Sanitas Pāvila meita beigs 9. klasi Priekules vidusskolā. Turpmākās izglītības ceļš, visdrīzāk, vedīs uz Liepāju, kaut arī skolniecei nekas nav pret Priekules skolu, saka mamma. "Daudz ietekmē kopējā situācija – kas notiek pilsētā, kurā skola atrodas. Ne tikai skolai jādomā, kā veicināt, lai skolēni paliek un turpina mācīties vidusskolā, bet arī pilsētai. Kādas tajā norises, kāds piedāvājums, lai vecāki gribētu, ka bērni tur paliek," Sanita turpina. "Situācija tāda, ka daudz vecāku brauc strādāt uz Grobiņu un Liepāju, jo Priekulē

trūkst darbavietu, līdz ar to arī bērni dodas tālāk."

Sanita zina, ka šīgada devītklasnieku nākotnes plāni ir dažādi. "Vairumam – Liepāja. Kāds minējis, ka mācīsies Rīgā, kur noskatījis skolu ar konkrētiem padziļinātiem mācību priekšmetiem, jo viņš pēc tam grib iestāties konkrētā augstskolā. Mums ģimenē situācija tāda, ka es braukāju uz Liepāju, tāpēc nebūs papildu izmaksu. Ja arī meita uz skolu brauktu ar sabiedrisko transportu, tas būtu daudz lētāks, jo esam daudz bērnu ģimene. Un šādu ģimeņu Priekules pusē diezgan daudz."

Sanita runājusi ar jauniešiem, uzklājusī viņu viedokli. Daudzi

skatās uz nākotni un savu vietu dzīvē, viņiem griboties darīt ko vairāk, nekā Priekulē iespējams.

"Protams, katrs bērns citādāks, un vēlmes dažādas. Daļa šobrīd nesaskata, ka var tās īstenot vietā, kurā dzīvo. Vecāki ģimenēs, kopīgi analizējot situāciju, saprot, ka var sniegt bērnam atbalstu un palīdzību, realizējot viņa vēlmes," priekulniece stāsta. Pamatskolas beidzēji aiziet uz Liepāju, citi izvēlas arī Saldus tehnikumu.

"Kopš Latvijā mainījās izglītības sistēma – ienāca "Skola 2030" – un noteica, ka vidusskolām jāpiedāvā mācību priekšmetu grozi, mazās vidusskolas ir ļoti ierobežotas. Tās nevar nodrošināt pietiekamu izvēli," mamma zina, ka bērns, pamatskolu beidzot, noskaidrojis savas intereses, jau apmēram izdomājis, ko dzīvē vēlas darīt. Daudzi dodas uz to skolu, kurā piedāvā vajadzīgo. Viņam vajag, piemēram, mākslu vai sportu, vai dabaszinātnes, kas nav tagadējā skolā. Ja vecāki var atļauties bērnu sūtīt mācīties uz citu pilsētu, tad piekrīt, ka maina skolu.

"Nav droši, vai vajadzīgo grozu atvērs. Ja tam nepiesakās pietiekami bērnu un nevar nokomplektēt grupu, tad tam nepieciešams pašvaldības finansējums. Vai skola var atļauties to atvērt?" S. Pāvila norāda, kādā situācijā nonākušas mazās vidusskolas.▶